Kilencedik üzenet

A Példabeszédek könyvének imádkozó szellemmel való olvasása, hogy aranyrögöket és drágaköveket adjon nekünk, és ezzel megerősítse a [pozitív értelemben] Krisztust hajszoló életünket Isten ökonómiájának betöltéséért

Igeolvasmány: Péld 1,1-7; Ef 4,22-24; 6,17-18

I. A Példabeszédek a bölcs beszédeinek gyűjteménye (1,1-7); a bölcsességet hangsúlyozza, amit az ember Istentől fogad el azáltal, hogy kapcsolatba lép Istennel (vö. 2Krón 1,10-12; Kol 2,2-3; 1,28-29), és tanítja az embert, hogy hogyan viselkedjen és hogyan építse fel a jellemét az emberi életében (vö. Fil 1,20; Gal 6,7-8; 5,22-26):

A. Mivel a példabeszédeket a törvény korában gyűjtötte össze elsősorban két király (Salamon és Ezékiás), a Példabeszédek könyve úgy tekinthető, mint egy kiegészítő a törvényhez.

B. A törvény Istennek a képmása; mint olyan, azt követeli Isten népétől, hogy tartsák be azért, hogy Isten másolataivá legyenek téve az Ő kifejeződéséért és megdicsőítéséért – vö. Róm 8,4.

C. A Példabeszédek, mint a törvény kiegészítője, arra oktatja az embereket, hogy hogyan viselkedjenek, és hogyan építsék fel magukat Isten tulajdonságai szerint, vagyis aszerint, ami Isten.

II. A Példabeszédek könyvének az a sajátos jellege van, hogy sok ősi bölcs embernek bölcsességből elmondott beszédeit adja elő nekünk, amit minden ember, aki olvassa, egyhangúlag jónak tart; de fel kell ismernünk, az, hogy a Példabeszédek könyve mi a számunkra, attól függ, hogy milyen emberek vagyunk, és milyen módon vesszük azt:

A. Ha erős értelmű etikus emberek vagyunk, és vágyunk van arra, hogy tökéletesek legyünk mint valódi erkölcsös emberek, ez a könyv bizonyosan segíteni fog, hogy sikert érjünk el a tökéletességre való törekvésünkben; ez azonban nem segít nekünk abban, hogy olyan emberek legyünk, akik a szellemükben élnek Isten Szelleme szerint (2Tim 4,22; Róm 1,9; 2,29; 7,6; 8,4-6. 9-11. 16; 1Kor 16,18; 2Kor 2,13-14; Fil 3,3; Gal 5,15-17. 22-25; 6,18; Ef 5,18; 6,18):

1. Az Ótestamentumban Jób megelégedett az erkölcsi tartásával, azzal, hogy az emberi feddhetetlenségre [tökéletességre] törekedett, de ez nem az volt, amit Isten tőle akart; hanem ez annak a helyébe lépett, amit Isten tőle akart, és ez Isten ellenségévé lett akadályozva Jóbot, egy Isten által teremtett embert, hogy betöltse Isten célját.
2. Isten célja az volt, hogy Jób elnyerje Őt Isten megdicsőüléséért, Isten kifejeződéséért; az a legmagasabb rendű szolgálat, amelyet Istennek nyújthatunk, hogy a lehető legnagyobb mértékben

elnyerjük Istent, megtelünk Istennel, hogy kifejezzük Őt az Ő dicsőségéért – Fil 3,7-8. 12; Ésa 43,7; 1Kor 6,20; 10,31; vö. Jn 17,1.

3. Az Isten célja az ember teremtésével, hogy az ember nyerje el Őt és teljen meg Vele, és így az Ő kifejeződése legyen, nem pedig az emberi tökéletesség kifejeződése; ennélfogva Jóbnak az emberi tökéletességben való sikerét Isten lerombolta; ezután Isten eljött, hogy felfedje Magát Jóbnak, megmutatva, hogy Ő Maga az, akire Jóbnak törekednie kellene, és akit neki el kellene nyernie és ki kellene fejeznie – Jób 42,1-6; 10,13; Ef 3,9; Fil 3,14; 2Kor 3,18; 4,16-18.

B. Amikor a Példabeszédek könyvéhez jövünk, az értelemtől a szellemhez kell fordítanunk magunkat a szellemünkben való imádkozás által (Ef 6,18; Lk 18,1; Kol 4,2); ha ilyen módon jövünk a Példabeszédekhez, az Igét az új ember által fogjuk megérinteni, és nem a természeti emberünk, az óemberünk és az énünk általi életet fogunk élni, hanem az Úr Jézus általi életet, aki az életünk és a szellemünkben élő személyünk (2Tim 4,22; Jn 6,57. 63; Jer 15,16).

C. El kell utasítanunk az önművelést, és el kell ítélnünk a természeti ember felépítését a régi teremtésben (vö. Mt 16,24; Róm 6,6; Gal 2,20), és a Példabeszédekhez úgy kell jönnünk, mint egy újjászületett embernek az új teremtésben (Ef 4,22-24; 2Kor 4,16) azáltal, hogy gyakoroljuk a szellemünket a Szellemmel, hogy kapcsolatba lépjünk az igével az imádság szellemében annak érdekében, hogy a Példabeszédekben lévő ige szellemmé és életté váljon a számunkra (Jn 6,63; Mt 4,4; Ef 6,17-18).

D. Újtestamentumi hívőkként hinnünk kell, hogy a Példabeszédek része a szent igének Isten Szentírásában; a zsoltáros azt mondja, „És felemelem kezeimet a Te parancsolataidra, amelyeket szeretek" (Zsolt 119,48); amikor felemeljük a kezünket Isten igéjére, akkor azt mutatjuk, hogy melegen és örömmel elfogadjuk, és hogy Ámen t mondunk rá (Neh 8,5-6).

E. A Példabeszédek Isten lehelete, hogy mi belélegezzük azt, hogy életellátmányt kapjunk Istentől; a Biblia Isten kilehelése; amikor egy tetszőleges verset minden imádsággal olvasunk, ez az ima-olvasás Isten leheletének általunk való belélegzésévé válik – 2Tim 3,16; Ef 6,17-18:

1. A Példabeszédek minden szava Isten kilélegzése, ami teljes mértékben Krisztusban testesül meg; amint a Példabeszédeket olvassuk, mindent be kell lélegeznünk, amit Isten kilehelt, mindent, amit kilélegzett; a Példabeszédekben lévő isteni lehelet belélegzésével minél inkább elfogadjuk a beszélő Isten leheletét, annál inkább élvezni fogjuk Krisztust – 2Tim 3,16; Jn 20,22.
2. Míg Izrael gyermekei azt az utasítást kapták, hogy tartsák meg a parancsolatokat, rendeleteket és előírásokat, nekünk ma Krisz-

tust kell megtartanunk; azáltal, hogy Krisztust vesszük, Krisztust megtartjuk, és ragaszkodunk Őhozzá, el fogjuk nyerni Őt, élvezni fogjuk Őt, és élni fogjuk Őt; nekünk szeretnünk kell Krisztust, meg kell tartanunk Krisztust, tanítanunk kell Krisztust, viselnünk kell Krisztust, és írnunk kell Krisztust – 5Móz 6,1. 5-9; Fil 3,9; 1,19-21a.

3. Mivel az Írások Istennek a kilélegzése, Istennek a kilehelése (2Tim 3,16), az Írásokat be kell lélegeznünk úgy, hogy Isten igéjét, a Példabeszédek könyvével együtt, minden imádság által befogadjuk (Ef 6,17-18); amint a Bibliát tanítjuk, Istent ki kell lélegeznünk az emberekbe.

F. A Példabeszédeket azáltal kell olvasnunk, hogy megtelünk Isten teljességével a szellemünkben (Ef 5,18-19; 3,19); továbbá a Példabeszédeket az élet újtestamentumi Szellemében (Róm 8,2), az újjászületett szellemünkkel, valamint azáltal kell olvasnunk, hogy imádságot elegyítünk az olvasásunkkal (Ef 6,17-18), hogy a szavakat szellemmel és élettel elegyítsük (vö. Jn 6,63).

III. Isten ökonómiája szerint a nagy példabeszédek (mint aranyrögök) és a kicsik (mint drágakövek) nem arra vannak, hogy felépítsük az óemberünket; hanem arra, hogy felépítsük az új emberünket, hogy erősítsük a [pozitív értelemben] Krisztust hajszoló életünket Isten ökonómiájának betöltésért Krisztus Testének a létrehozásában és felépítésében, amely Test az Új Jeruzsálemben mint Isten szíve vágyában és végső céljában teljesedik ki:

A. Imádkozó szellemmel el kell fogadnunk Isten élő és ható igéjét, hogy felépíthessük az új emberünket, és hogy meg tudjuk különböztetni a szellemünket a lelkünktől – Héb 4,12:

1. Az az ellenség stratégiája, hogy mindig összekeverje a szellemünket a lelkünkkel; a legnagyobb problémánk a keverékünk; minél jobban megismerjük Istent azáltal, hogy megtelünk a világosságával, a jelenlétével, annál inkább kincsként fogjuk becsülni a tisztaságot az erő felett – Mt 5,8; Lk 11,34-36; Zsolt 119,105. 130.
2. Az ilyen keveréktől való megtisztítás útja a Szent Szellem kijelentésén keresztül valósul meg; akkor történik meg a lélek szétválasztása a szellemtől, amikor Isten igéje megvilágít minket a bensőnkben ragyogva, hogy felfedje a szívünk gondolatait és szándékait – 36,9; 1Pt 2,9.
3. Amit csak meglátunk Isten ragyogása alatt Isten igéjéből, a világosság megöli; a legnagyobb dolog a keresztyén tapasztalatban a világosságból származó megölés; a lélek és a szellem szétválasztása a ragyogásból származik – Ésa 6,1-8; Csel 9,1-4; 13,9-10.
4. A kijelentés [felfedés, feltárás] annak a meglátása, amit Isten

lát; ez az, amikor Isten felnyitja a szemeinket, hogy úgy lássuk a lényünkben lévő szándékainkat és legmélyebb gondolatokat, ahogyan Isten látja őket; mihelyt leleplezi Isten a gondolatainkat, és megmutatja nekünk a szívünk szándékait, a lelkünk el fog különülni, szét fog válni a szellemünktől.

5. Az ima-olvasástól függetlenül a Példabeszédek könyve pusztán egy példabeszédekből álló gyűjtemény, de amikor imádságosan olvassuk a Példabeszédeket, vagyis amikor ima-olvassuk a Példabeszédeket, az ima-olvasásunk következtében az történik, hogy minden példabeszéd szellemből és életből álló szavakká válik a számunkra.

B. Ne „betűmegtartóként", hanem istenkeresőként jöjjünk a Példabeszédekhez; legyünk olyanok, akik az egész szívükkel Istent keresik, akik Isten kegyét keresik az arckifejezéséért való esedezéssel, akik kérik Istent, hogy ragyogtassa az arcát rájuk, és akik Isten jelenlétében járnak – Zsolt 27,8; 105,4; 119,2. 10. 58. 135. 168; 2Kor 3,6.

IV. Az Efézus 4,22-24 világosan elmondja nekünk, hogy egy Krisztusban hívőnek két embere van – az óembere és az új embere; az óember Ádámból ered a természeti megszületésünk által, az új ember pedig Krisztusból egy új megszületés, újjászületés által; olyan életet kell élnünk, amelyben folyamatosan levetjük az óembert és felöltjük az új embert; Isten ökonómiája szerint a Példabeszédeket ne arra használjuk, hogy műveljük és felépítsük az óemberünket, hanem arra, hogy műveljük és felépítsük az újjászületett új emberünket:

A. Ahhoz, hogy belépjünk a Példabeszédek könyvének benső, valódi jelentőségébe Isten ökonómiája szerint, azoknak kell lennünk, akik az új teremtés szerint élnek (Gal 6,15); a régi teremtés az óemberünk Ádámban (Ef 4,22), a születés általi természeti lényünk, Isten élete és az isteni természet nélkül; az új teremtés az új ember Krisztusban (24. vers), a Szellem által újjászületett lényünk (Jn 3,6), aki rendelkezik Isten életével és a belemunkált isteni természettel (36. vers; 2Pt 1,4), Krisztussal mint az alkotóelemével (Kol 3,10-11), és egy új alkattá [összetétellé] vált.

B. A szellemünkben ott van a bámulatos, csodálatos, feldolgozott, mindent tartalmazó, hétszeresen felerősödött, megelevenítő Szellem (Fil 1,19; Jel 4,5; 5,6; 1Kor 15,45; 2Kor 3,6; Róm 8,16); amikor gyakoroljuk a szellemünket, hogy kapcsolatba lépjünk Krisztussal mint Isten élő Igéjével (Jn 1,1; 5,39-40) Isten írott Igéjében (10,35), akkor Ő a Szellemként Isten alkalmazott igéjévé lesz a számunkra (Ef 6,17-18); ekkor bármilyen igét is olvasunk a Bibliában, az szellemmé és életté lesz a számunkra, hogy megújítson, felelevenítsen minket (Jn 6,63).

Kilencedik üzenet (folytatás)

C. A Bibliát egy látszólag önművelést és a természeti ember felépítését tanító könyvből olyan könyvvé kell tennünk, ami igazából világossággal, élettel, szellemmel, szellemi táplálékkal van megtelve, azáltal, hogy azt az imádság szellemében és légkörében fogadjuk el; ez le fogja rombolni az énünket, meg fogja törni a természeti emberünket, és el fog látni minket a Háromegy Isten kiteljesedett Szellemével.

V. Olyan embereknek kell lennünk, akik szeretik az Urat és [pozitív értelemben] Krisztust hajszolják, nem pedig az öntökéletesítést (vö. Fil 3,3-14), és akik szeretik az Úr szavát az egész Bibliában és imádkozó szellemmel olvassák azt nem azért, hogy betűkből álló tanokat keressenek, hanem hogy a Szellemet és az élet beszédét keressék (vö. Jn 5,39-40; 2Kor 3,6); ne azért olvassuk a Példabeszédeket, hogy bármi segítséget is nyerjünk önműveléshez, hanem hogy tápláljuk a szellemünket azért, hogy olyan keresztyén életet éljünk, ami tökéletes az isteni erényekben, amelyek az isteni tulajdonságok kifejeződései (Gal 5,22-23; Mt 5,5-9).

© 2020 Living Stream Ministry